

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 183/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.22/14 од 13.06.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1455/14 од 11.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.22/14 од 13.06.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1455/14 од 11.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр.22/14 од 13.06.2014. године окривљени М.М., између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и осам месеци и због кривичног дела омогућавања уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.07.2013. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени М.М., да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 275.250,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1455/14 од 11.12.2014. године одбијена је као неоснована, између осталих жалба М.М. и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.22/14 од 13.06.2014. године, у односу на овог окривљеног потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени М.М., без навођења законског основа и без стављања предлога.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.М. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости поднео окривљени М.М. лично, што није у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**